

Özden Şanlıtürk

- şiirler -

Yayın Tarihi:

6.12.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Özden Şanlıtürk (1962 -)

Merhaba Dostlar,

Bir öfke esnasında yakılan 236 adet şiirden kurtulabilen birkaç tanesi ve uzun yıllar sonrası yeniden yazmaya başladıklarım...

Sizlerle birlikteyim, çünkü sizin gibileri seviyorum. Hani şu meşhur "gönüller bir olsun" sözü vardır ya, o hesap işte.

Tüm ince ruhlu duygu insanlarını buradan selamlıyorum. Sevgi ve güzellik rüzgarları sizlerle olsun.

Özden Şanlıtürk

Eserleri:

Şimdilik Şiirleri (eser denilebilirse) ...

Ayaz

Ay düşse önümüze bir huzme,
Raks'ına insek, bir yudumluğuna kalbin,
Uçuşlarımız kandilli, bakışlarsa fistanlı,
Mayhoş kenarlarında bir tur,
Gaipsiz okyanus çizgisi gibi,
Pırlanta sadeliğinde aşkın.

Dokunsak yıldız kuyruklarına,
Onlardan ellerimizde bir parça,
Un ufak konfeti, sallasak özgürce,
Görünmez gölgeleri soğuk ve beyazca,
Pervaz gibi sarıldığımız hasretin,
Önüne koysak bir taş dursun ve dunsun diye.

Kurulmuş zemberek, bahtı günsüz ayrılık,
Kaytan geceler, kabarık yas, ıslak yastık,
Dövülmüş harman ve beklenti biraz,
Koynumda sakladığım işte bu ayaz.

Özden Şanlıtürk

Baharın Sokakları

Tomurcuk vermiş şimdiden,
Mayıs gülleri,
Ama hüznü,
Baharın sokakları.
Her zaman olduğundan öte,
Efkar dağıtıyor akşamcılar,
Birlikte şarkılarla,
İnliyor ağlamaklı sokakların,
O berduş meyhaneleri.

Özden Şanlıtürk

Bana Uzaktan Bakan..

Ben bir günah abidesiyken,
Yaşayamadığım o gonca sabahlarda,
Sen değil miydin?
Ufukta doğan güneş.

Ben karanlık bir deniz,
Sense bembeyaz bir yelkenli,
Ruhumda hep dolaşan.

Ve ben ağlayan bir gökyüzü,
Sense ısıllı ısıllı gülümseyen,
Bir hilal değil miydin?
Bana uzaktan bakan..

Özden Şanlıtürk

Bekliyorum

Karların olduğu yere gel, kimin kimsen olmadan,
Doğduğun andaki gibi yalın ve masum yüzünle,
Orada beyazlar olacak sadece, siyahlar görünmeyecek,
Dönölmez yolu tut, önü ışıldayan apaçık ve genişçe,
Kimilerine göre kaçışsa bu, kaçman gerek sessizce.

Mehtap duracak üzerimizde, etrafımızda gülşenler,
Sonra gözlerin olacak içimde barınan, yıpranmayan,
Yudumlarında gezineceğiz aşkın salsız sandalsız bir sefa,
İzler bırakacak üzerimizde gülümseyecek kalplerimizin ateşi,
Riyalar utanacak, gökkubbe sunacak sönmeyecek güneşi.

Ilımanları, sadeleri örtün, kokusu çıkmayan fesleğenlerle,
Okumakla tükenmeyen romanım, gitmekle bitmeyen yolum,
Dilber yanaklı, al benli beyaz gelincik sevdam ol,
Sevgilim ol, canım ol, sonsuzlukta son durakta ebediyen,
Orada tepelerde, karlarda olacağım beyazlar içinde seni bekleyen.

Özden Şanlıtürk

Bir Eylöl Sabahı

Duvarlarına tutunduğum o yoksun yüreğimin,
Koparcasına çarptığı o an.
Tutsaklıktan usanmış hisler,
Nasıl kurtulmuşlardı o sabah,
Tüm perçinlerini kırarak tek tek.

Bir çığlık,avazınca yükselen,
Varlığını unuttuğum gönülden,
Nasıl da koparıvermişti
Bir anda kendisini.

Buğulu doğan bir ses,
Ağırdan bir tempo ile
Doğarken tomur tomur içlerde,
'Yaşamak bu' diyordu,
Fısıltı ile cilveli.
İşte o sabah yeniden,
Umut melekleri,
Titreşti omuzlarımda,
Gösterdikleri bir boşlukta,
İki hayal,
Gün ışığı kadar güzel,
Güneş gibi seçtiğim,
Apaçık gülümsüyorlardı,
Biri sen, bir diğeri de ben..

Özden Şanlıtürk

Dokunduğın Bakışlar

Çilekleri var kulaklarımda ses hecelerinin,
Melodisinde dans eden destansı serinliği,
Gelir öper yanaklarından bu serşeri aşkın,
Düşlerimde kirpiklerimle topladığım,
Gözyaşlarıyla oyun olurum inceden,
Kar yağar don olur yüreğimde,
Sarkıt buzlar oluşturur ihanetin haince.
Dokunduğın bakışların üzerimdeki eseri,
Gitmez uzantıları kamçılar kahpece,
Dalgaları vurur her nefeste aheste,
Kırıntıları gezinir benimle mevsimlerce.

Özden Şanlıtürk

Dönebilecek misin?

Sırların kara çamur rengiyle,
Kaplı biliyordun şimdiye dek hep beni,
Fazla konuşamıyordum, Çünkü..
Çünkü gücüm dayanağım yoktu.

Rüzgar, yağmur, köpek sesleri,
Ve ayışığının,
Büyülemekten öte güzelliği,
Seni yaşatan, ölümsüz kılan,
Bir sevgi mayhoşluğu ile,
Bedenimi saran etkenler,
Ulaştırıyor onlar beni,
Ruhuna ve sana..

Anlatması öylesine zor ki,
Bütün bunları,
Dilim dilim ifade edebilmek sana.

Ama ümitsiz değilim,
Duyduğunu sanıyorum yüreğinin,
Kalıplaşmış tekdüze gündüzlerinde hayatın.

O ümitle şekilleniyor duygular,
Düşlemek, düşlemek rüya kasırgasında,
Unutulan seni çimlendirebilmek,
Yaşatabilmek amacım,
Olsa da buseleşip kısalan anılar,
Gözbebeklerimde..

Dönecek yaz güneşini bulmaya giden kuşlar,
Çok yakında,
Buzlardan çözülmüş köhne yuvalarına,
Ya sen?
Dönebilecek misin? ..

Özden Şanlıtürk

Geceler

Merdivenlerini çıkarım ağırından,
Mermer basamaklı evin,
Gün yorgunluğu sırtımda,
Uzanırım kanepeye gözlerim yarı açık,
Yoldaş uykusuzlukta yok bu gece,
Sarmaşık dallı düşüncelerde, dalarım sonra.

Mızraplarını hatırlarım mavi, beyaz, turuncu,
Düşlerini görürüm meyhane sazlarının,
Sarı ahşap kolonlar, lale desenli duvarlar,
Kırmızı etekli İspanyol görünür o an,
Çeneme dokunur, göz kırpar,
İşveli bakar yine iri siyah gözleri,
Gülümser hafifçe gül gamzeli,
Belli ki gönlü name bezeli.

Geçerim dar sokaklarına,
Bir çek çek arabasının,
Takırtısı gelir uzaktan,
Çatlak tekerlerine teller sarılı,
Uğuldar yine kulaklarımda,
Burun çeken sahibinin hırpani ayak sesleri,
Buz olurum, duman olurum,
Sonra sıcak olurum odun ateşinden,
Uyanırım, korkarım,
Erim koynunda o kara gecelerin.

Özden Şanlıtürk

Hangi Gün?

Hangi gün çekecek
Demir harçlı duvarını
Bu hasret taşkınına?
Dudaklarından dökülecek bir bir,
'Artık döndün' sözcükleri,
Ve seni saracağım
Sonsuza dek, hangi gün?

Özden Şanlıtürk

İki Piring

Avularırna koyar mısın,
İki tane piring, bir damlada su,
Güneşı bulamazsam,
Gözlerimdeki son ferden,
Yol direklerindeki ışıktan veririm onlara,
İ çekişlerimden hava, kirpiklerimden toprak,
Bitkin yüzümle çatı olurum üzerlerine,
Kalplerimizden birer köz de koyarız,
Sonra filiz verirler büyürler ılıkla,
Çizgisiz sevinçlere uzanırlar bir ırpı,
Gündüz ve gece aşkına,
Binbir ınar devrilir, o zaman yıkılırdı işte,
Yalvarışlarımdaki o heykel, o amansız fırtına.

Özden Şanlıtürk

İnsancıklar

Bezgin, vurgun, sahtekar,
Gönül dostu can kardeş,
Hain, sinsî, dolapçı,
Ey gülümseyen kalleş.

Çorba kafalı, lapacı,
Çanakçı, ukala, marizci,
Gamsız, karışmaz sütlüye,
Geldin dünyaya ne diye?

İçten gönüle akan,
Karşılıksız hep veren,
Derinliğe sade inen,
Güneş gibi bakan da var.

Selleri arkasında,
Göz süzmeleri olan,
Ellerinde gizli hançer,
Kalleş kokan da var.

Temizdir akdır bir takımı,
Dibinde çiçek yatan,
Dupduru ırmak gibi,
Tabi olanı da var.

Biri sekizle çarpıp,
Sonradan onsekiz yapan,
El oğuşturan, yalayan,
Gizli sırtlanlar da var.

Yaşanası gökkubede,
Mümkün değilse düzeltmek,
Bir ikisini seçmeli
Gerisini terketmeli.

Özden Şanlıtürk

Karanlıklar

Karanlıklardan aydınlıklara,
Çıkarken yorgun,
Bir türkü dilimde hiç eskimeyen,
Bir anlam gözlerimde,
Bakılmaya değer.
Çıkmazlarında bir çıkışı varmış,
Bunca karanlıklardan sonra.
Geç de olsa bulunan yolda,
Sevinç yüklü ya omuzlarım,
Tekmelenmiş hüznler,
Şimdi artık bukle bukle,
Mutluluk dolu kollarım.

Özden Şanlıtürk

Kestane Şekerim

Kar çiçeğim, nede yakıştırdı sana eflatun etek.
Savrulurdu ardında dağılırdı petek petek,
Permalı saçlarınla, iri şaşkın gözlerin,
Raks ederdi uyumlu, beni yakan sözlerin.

Şimdilerde çiçek açmış ayva ağaçları,
Kurumuş dikenler, dağılmış elem dağları,
Temalar renklenmiş, saf güvercinler gezinir,
Gönül sevdan bin derman uzaklardan sezilir.

Kestane şekerim, göznurum, altın yudum, perçinim,
Kar beyaz ellerinle pakladığın kalbim,
Hülyaya çıkmış gibi hazırladığın ben ve beden,
Ne çok süpürmüştün hayatımdan gam ve keder.

İpek bezeli goncagül, gelincik tarlasındaki sümbül,
Canadeğer yol yoncası gözlerimdeki bülbül,
Bal damlattın hep dudaklarındaki şarkıyla,
İskelede seninle yenirdi balık ekmek tadıyla.

Fırtınalar diyarı bir yürek kıspet çekmiş hıncına,
Ruhum bağdaş kurmuş, hançerler sokulmuş kınına,
Can damarım dikilmiş, akıyor artık kanım,
Mahcup gözlerde kayboluş, can bir sevda adına...

Özden Şanlıtürk

Kır Kahvesi

Yolu çakılıydı hani, ağaçlar altından,
Geçilerek ulaşıldı kendisine,
Hani bacakları gıcırdayan,
Kocaman romantik görünümü,
Tahta sandalyeli, ahşap masaları vardı

Yüzerek kulaklara yayılan,
İnceden bir arabeskin koynunda,
Çırpınan veya yeni şahlanan,
Şevdaları olurdu hep.

Nispetler, çalılar, cakalar,
Şakalar, dokunmalar, nazlar,
Ve hep gülüşmeler vardı doyumsuz,
Gizliden oynanan sevdalar,
Çelme takılan aşıklar,
Tavla pulu şak şakları.

Gurup gençler neşeli,
Saçlar başlar bir alem,
Çekişirlerdi aralarında,
Maç, manita yorumlarında.

Küçük ahşap kapılı,
Çam dallarından saçlı,
Ve minik camlı barakasında,
Isınırdık ne güzel,
Kardan yorgan olduğunda.

Gönül yaygarasında,
Dolanan bir kol, bucaksız deniz gibi,
Her mevsim daim kalacak,
Kır kahvesi anıları...

Özden Şanlıtürk

Kukla Yolcu

Kan gülleri sunman mıydı sevgi?
Azap tabağındaki sevda mı?
Yalanlar gerdanlık,
Hatalar ipekti üzerimizde,
Arkadaş, dost, sevgili mi? Onlar da ne? ..
Hangisi tadılabildi ki sence?

Kasvet kılmış gördüklerim yaşamı,
Kesme hayıf şarkılarımı,
Sen masum gözlü usta oyuncu,
Bense şamarladığın kukla yolcu,
Git yoluna ne olur, bildiklerim zaten sancı.

Özden Şanlıtürk

Liman

Kim demiş haykıracak bir ses, yutkunmaca yok diye,
Miyadı dolmayacak şarkılar var hemde tomarca,
Ne kadar dilerseñ, desen desen göstereyim istersen,
Sindiğim boş banklar bir sıra, sanki ekmek teknesi,
Tekme atılacak boş kutular hala var bak sokaklarda,
Soğuk gecelerde dolaşmaca çöp karıştıran köpeklerle.

Berduřlar kadar bile olamadım, onlar bir adım öñde,
Özgürce bağırmaca, şişe kırmaca yok ki bende,
Yem didikleyen delidüve, arsız kenelerse çok hızlı,
Sahte surat, taranmış saçlarıyla kopardılar gülleri,
Zaten sollamışlardı bilirsin, bir zamanlar hep beni.

Gemi almış tayfalarını gidiyor, bir veda kornasıyla,
Boğazımda demir lokma, gösterişli bir maden,
Limanda martı sesleri, gönöldeyse fırtına,
Zor be dostum çok zor, günler ağırmaz artık,
Buruk eller bir yumruk, zaten geç kaldım gibi,
Bende gitsem mi sence, artık bu vefasız limandan.

Özden şanlıtürk

Mabet

Sen zümrüt güneşı gibi güzel,
Bir sülün kadar narin.
Nihayet uzaktan bakabildiğim
Akkor gibi bedenimle aciz,
Mabet gibiyim bak sensiz.

Özden Şanlıtürk

Rüyamdaki Aşk

Can konaklarıma uzanan nefesin vardı ılık,
Kehribar gibi kalıcı, sarı dut tadında bir buram,
Ak sevdalar vardı yüzünde, manolyalara benzeyen,
Üflüyordun göz nurundaki bakışı en renklisinden.

Gölbaşı kahkahaları, lunapark çılgınlıklarına,
Isık rüzgar kokusu karışıyordu karanfilli,
Işığından soyunmuştu güneş bakışlarımıza haset,
İzliyordu uzaktan kalbime işlediğin nakışı.

İçli desen mihrabım yakıyordu ışıklarını,
Gönüller bezenmişti kakma sedefli mintanla,
Kına gecesi olmuş görkem sevda sellerimizde,
Giymiştik lacivertlerini en koyusundan aşkın.

Özden Şanlıtürk

Sen Gidince..

Gök mavisi bıraktı berraklığını,
Büründü karanlığın koyu siyahına,
Yorgunlaştı gündüzler.

Zaman isteksiz,
Güneş ve doğa sanki,
Yitirmiş gibi tüm ışığını.

Yas tutmaya başlamış,
Sevecenliğim, umutlarım,
Ve hatta..
Körpe gecelerdeki hayallerim,
Sen gidince...

Özden Şanlıtürk

Seni Kaybettiğim Gece

Akşam vakti olduğunda,
Koyu kahverengi çökmeye başladığında,
Issız gecenin,
Güzergah kurmuş gündüzün üstüne,
Dağılırken avuç avuç tüm kasvet,
Hıçkırık sesi duyarlar,
Uzaktan geçenler.
Olmaz ki, olmaz ki o an,
Tutabileyim kara renkli eteğinden,
Göğsünden koparayım meyvasını,
Ve şitime dönüşen uğultusunda rüzgarının,
Boğulayım dipsiz derinliğinde,
Seni kaybettiğim gecenin.

Özden Şanlıtürk

Sevda

Pembe ışık bir gülüş,
İşleyen kadifeden,
Dolduran gurup gurup,
Yürek derinliğini.
Nağmelerinde uzandığım,
şarkı akışı gibi bakan,
Ve sonsuz yaşam sanki,
Mağrur gözlerdeki anlam.

Çığır bir his patlayan,
Ve avuçlarımda sıklığıım hasret.
Dilek kuyusunda boğulmak,
Düşlemek benliğini,
Yakıp kavuran sen,
Sen sevda buğusu gibi..

Özden şanlıtürk

Sevgim

Seni çekiyorum içime,
Hasret ocağından ayrılmış,
Hikayen oluyorum cıvıl renkli,
Simanda ışık, bir yumak oluyorum içinde,
Samanyolu şarkısı kokan.

Seni çekiyorum içime,
Gökyüzünden alarak resmini,
Kemanın oluyorum ince nameli çalan,
Ellerinde yakut, gönül taşından damga,
Serperek kucağına sevgi.

Seni çekiyorum içime,
Akvaryum renklerini takarak,
Saçların oluyorum telleri altın ipekli,
Gözlerin oluyorum ışıklı, siyahı yaran,
Dökerek kalbine aşk dilekleri.

Özden Şanlıtürk

Sevgimiz

Işığı yok denecek kadar az,
Bir o kadar ayazlı bir gece,
Bityeniği düşünceler,
Bir döngü tutturmuşlar sessiz.

Mor menekşe gözler,
O an yuvarlanıyor önlerinde,
Bir duman bir toz,
Şeriliyorlar herbiri,
Örtü gibi yerlere.

Kızıl semalarda koşturan atlılar,
Can havliyle kükreyen,
Vurgun yemiş aslanlar,
Hatta kırbaç sallayan,
Köle simsarları bile,
Diz çökmüş gibiler önünde,
O derya sevgimizin..

Özden Şanlıtürk

Su Damlam

Erken açmış tanyeri,
Deniz kokulu sahilde,
Keman sesleri susmuş,
Sessizlikse dört koldan.

Çabuk adımların durmuş,
Koşmuyor ardından sırtındaki pelerin,
Semaya çevrilen bakışlar,
Yağmurdan önce gibi.

Gitme kal, der ya gözlerin,
Olmazlar mızraktır saplanır,
Sevdan dolu üzerimde taşıyamam,
Su damlam, çiçek tozum, kum zerrem...

Özden Şanlıtürk

Susuz eşme

Tozlu topraklı bir yol kenarında,
Bükmüş boynunu susuz bir çeşme,
Kurutmuşlar kaynağını,
Ufacık bir bahçe için.

Bağrı yanık yolculara,
Kana kana içenlere,
Çekinmeden verirmiş,
Ö buz gibi suyunu.

Yaranamamış bir türlü,
Görünememiş sevimli,
Dost denilen insanlara.

Yüzüne bakmaz,
Gelmez olmuşlar,
Susuz çeşmenin yanına.

Yağmur yağdığı günlerde,
Kuşlar uğrarmış ara sıra,
Yalağından içmek için.

Bak işte geldi birisi,
Elinde bir anahtar,
Musluğunu söküyor,
Götürüp satmak için..

Özden Şanlıtürk

Tambur Mazi

Hörgücü kaygan killi çamur gam hayat,
Ortasından bakınsan görünüyor hercai,
Samana bulanmış toprak gecelerinde süzgün,
Arada içmek gondol sevdaların o şekerli deminden.

Kurulmuş salıncak, avare berduş sanki,
Dövünme ne çıkar, bak yaygara çok zaten,
Kismet, çorak çöllerde balık tutmaksa eğer,
Bekleme boşyere gün ışısa ne çıkar.

Yal gençlik, ketenpere sevdalar bir hayal,
İçli şarkılarda almış yolunu kaybolmuş çoktan,
Son duraktan binmişler biraz farklı bir araca,
Göznurum, canbebeğim sevdiklerim birer birer.

Lalelerim, güneşim, hani toztoprak koşturan,
Daracık tozlu yollar, birbirini tutan tren olmuş çocuklar,
Sürterlerdi yalın ayaklarını duman olurdu ardılarında,
Nerede hani o güzelim, saf manili tambur mazi.

Özden Şanlıtürk

Yarım Şiir

Uzaktan farklı diyardan gelmiştim,
Yaz bitmiş, sonbaharda uğramıştım şehrine,
Birkaç mevsimlikti sessiz gelişim sadece,
Ferman takmaz bir gönöl, baş desen bir avare.

Bir güröltü bir patırtı, düğün alayı bir ortam,
Ve slogan seslerinin getirdiği sen,
Girdap başlangıcı, son arzu şarkıydın belki,
Pınarlar ıslanmamış, mendilse kupkuru,

Çayıma attığın şeker, yanında kattığın o gülüş,
Şessiz alevlerin henüz kolgezmediği,
Şarkıların buğu olduğu o yerde,
Bir masa, birkaç sandalye ve perde.

Ana cadde, yol boyu bir sürü yürürken senle,
Ne yorgunluk, ne kederdi yanımda,
Sadece heyecan vardı hep zıplardı,
Kan katardı, can satardı, tohum atardı,

Çenen durmaz, cilvense hiç yorulmaz,

.....
Devam etmeyeceğim bu şiire,
Burada kalsın böyle dursun,
Bununla yetinmek de yeter...

Özden Şanlıtürk

Yirmidört Saat

Göğsünden taşıyor damlalarını,
Yağmur bulutları.

Sessiz sokakların,
Üzerine işleyen gece,
Unutmuş şarkısını susuyor. Neden?
Bir ışık.. Çok uzaklarda,
Bir yanıp bir sönüyor.

Aceleci...
Yaşamı yudumlayan zaman,
Ve son sesi yükselmiş yine,
Koca yirmidört saatin...

Özden Şanlıtürk

Zaman

Göç dalgası vurmuş bir kere son kez bakışlarıma,
Yol tutmuş kervanlar, ırgat olmuş yürek,
Kendir sarılmış sıcak duygu, canocağımdaki gam,
Sokulgan zaman sarmış, kır düşürmüş saçlara.

Palavra zaman, palavradan kopça sevgi,
Düşmüş önüme akkor bir aşk, saçmadan gevezece,
Hep gezinildi ya nihayetinde günlerce gecelerce,
Kan lapası yalanların zalim pençelerinde.

Kum kumsal akgüneş gibi yakut işlensin madenlerinde,
Çekilmesin iç, çekilmesin sevda denizi kendince,
Militan gecelerde doğan ay nasıl görüyorsa seni,
Beni de görüyor nasır bağlamış ve bencilce.

Tokmağıyla, kılıcıyla dayanmış kapıya yırtınıyor,
Azgın salyalı gençlik oburu zaman,
Bürümüş gözlerini açlık, bilmiyor ki yenilmez,
Gün kurusu, taze çiçek o sevdam bana yaman..

Özden Şanlıtürk

Zamana Sesleniş

Yürü zaman ne olur?
Açık yollara doğru,
Kaybolan geceleri,
Umutları, yarını,
Ve gündüzü düşünmeden yürü.

Ta ki aydınlık saatlere,
Sevince doğru,
Sonsuz hızla ilerle,
Hem de ulaşana dek.

Geç ömür geç,
Seneyi, mevsimi düşünmeden,
Bendlerimi yık da yürü,
Geldiğinde ise yavaşla,
Sevgi durağında,
Dur Sonsuz mutluluklarda..

Özden Şanlıtürk